

Den frälste rövaren på korset kanske handlar om dig!

[Spara som PDF](#)

Inledning

Får jag berätta en härlig och sann "rövarhistoria" för

dig? Då skall jag berätta om den rövare som blev frälst på korset jämte Jesus. Det kan tyckas lite bakvänt att inte tala om Jesus på korset utan om en rövare, men som du skall se handlar detta om Jesu försoningsverk och om ditt och mitt utgångsläge och vår möjlighet! Rövarens frälsning ger oss nämligen en tydlig vägledning om hur man blir frälst. Och med frälst menar jag då räddad till det eviga livet hos Gud, genom Jesus Kristus.

En kväll när jag hade lagt mig för att sova kom bibelordet om rövarna på korsen till mig. Jag låg där och funderade en stund kring det de båda rövarna och Jesus sa till varandra. Plötslig kom bara ett stort leende över mina läppar! Det kändes som ett särskilt ljus över detta bibelord kom till mig. Det blev helt plötsligt alldeles klart att den rövare som Jesus lovade att han skulle få vara med i Paradiset samma dag, han såg just då klarare än alla andra människor runt omkring de tre korsen! Klarare än alla lärjungar, klarare än Maria, klarare än Jesu bröder. Alla utom denne rövare var uppgivna och helt nedslagna av Jesu korsfästelse. Denna rövares klarsyn blev för mig en alldeles underbar bekräftelse på hur man blir frälst. Hur enkelt det kan vara om man är uppriktig och ärlig. Hur lite av religiöst utövande som krävs för att bli frälst. För frälst blev han, denne klarseende rövare!

Låt oss titta lite närmare på vad rövarna och Jesus sa till varandra. Vi skall ta det i punktform för tydlighetens skull. I texten nedan kallar jag den rövare som blev frälst kort och gott för "rövaren". Den andre rövaren kallar jag för "den andre rövaren".

Men först skall vi läsa alla de bibelverser som handlar om detta tillfälle. De står i Lukasevangeliets kapitel 23, verserna 35-43:

Folket stod där och såg på. Men medlemmarna i Stora rådet hånade honom och sade: "Andra har han hjälpt. Nu får han hjälpa sig själv, om han är Guds Messias, den Utvalde." 36 Även soldaterna gick fram och hånade honom. De räckte honom surt vin 37 och sade: "Om du är judarnas konung, så hjälp dig själv." 38 Över honom fanns det också ett anslag: "Detta är judarnas konung." 39 En av brottslingarna som var upphängda där skymfde honom och sade: "Är inte du Messias? Hjälp då dig själv och oss!" 40 Men den andre tillrättavisade honom och sade: "Fruktar inte heller du Gud, du som är under samma dom? 41 Vår dom är rättvis. Vi får vad vi har förtjänat. Men han har inte gjort något ont." 42 Och han sade: "Jesus, tänk på mig, när du kommer till ditt rike." 43 Jesus svarade: "Amen säger jag dig: I dag skall du vara med mig i paradiset."

1. Båda rövorna visste om att Jesus sa sig vara Messias

I vers 39 ser vi att "den andre rövaren" förstod att Jesus utgav sig för att vara Messias. Han trodde dock inte på Jesu ord utan hånade istället Jesus. Där står:

Luk 23:39: En av brottslingarna som var upphängda där skymfde honom [Jesus] och sade: "Är inte du Messias? Hjälp då dig själv och oss!"

Som du kan se i verserna 35-38 så skedde mycket omkring de tre korsfästa som gjorde att båda rövorna lätt kunde förstå att Jesus både hade gjort under och utgett sig för att vara Messias. Men de hade med all säkerhet hört detta tidigare också. Vi kan läsa i andra bibelord att ryktet om Jesus hade spridit sig vida omkring, och att hela Jerusalem kom i rörelse för Jesu skull, osv. Se t.ex Matt 9:26, Luk 5:15 och Matt 21:10. Självklart hade ryktet om Jesu alla underverk, hans undervisning och hans anspråk spridit sig över hela Israel och säkert utanför gränserna också.

Så inledningsvis kan vi konstatera att båda rövorna hade kunskap om vem Jesus utgav sig för att vara, nämligen den Messias som judarna väntade på (och fortfarande väntar på). Båda hade säkert också hört talas om vad Jesus undervisade, hans anspråk, att han hade hjälpt många människor och att han

hade gjort stora under. Eftersom den romerska makten inte brukade korsfästa romerska medborgare, så var rövarena troligen judar, möjligen med vissa kunskaper ifrån Skriften.

-> Denna grundläggande kunskap om vem Jesus säger sig vara, vad han vill att vi skall göra, och vad han kan göra för oss, är den första avgörande del som måste finnas på plats för att en människa skall kunna överlåta sig till Jesus och bli frälst - i Biblisk mening. **Detta är evangelium - det frälsande budskapet!** Den som vill bli frälst måste höra detta evangelium om Jesus, begrunda det och tacka JA till det. Det är därför vi kristna är kallade till att förkunna evangelium för de som inte har denna tro. För tro kommer av förkunnelsen (Rom 10:17). Jag vill mena att rövaren som vi här studerar hade denna nödvändiga men enkla grundkunskap om Jesus.

Men låt oss nu fundera vidare på vad som hände. Där ser vi nämligen de olika nödvändiga bitarna av evangeliet.

2. Rövaren bekände sin synd

I vers 41 säger rövaren till den andre:

”Vår dom är rättvis. Vi får vad vi har **förtjänat.**”

Vi ser här att rövaren var helt klar över att han hade levt ett liv i synd. Han hade kommit till insikt om detta och om syndens konsekvens. Det vi läser i vers 41 är rövarens bekännelse om att han har syndat och att han förtjänar att dö för sina synders skull. Denna bekännelse gör han dessutom inför Jesus, eftersom det pågår ett samtal mellan alla tre.

-> Här har vi en andra avgörande del i en människas frälsningsprocess, och den måste vara en del av det evangelium vi är kallade att predika. Det handlar om att vi måste komma till insikt om att vi alla är syndare, att vi alla är dömda till evig förtappelse om vi inte blir frälsta, och att vi måste bekänna all vår synd och skuld inför Jesus. Till detta hör omvändelsen där vi är beredda att börja leva ett nytt liv med Jesus och lämna det syndiga livet bakom oss. Rövaren bekände sin synd!

3. Rövaren bekände att Jesus var utan skuld

I vers 41 säger rövaren också detta till den andre:

"...han har inte gjort något ont."

Det fanns inget annat offer i universum som kunde ta bort våra synder än att Gud själv steg ner till jorden i mänsklig gestalt – som Jesus – och tog vårt straff på sig själv. Gud är den som har gett oss Lagen som dömer oss. Han är den som uttalat dödsdomen över våra liv. Men i sin kärlek till oss kommer han och tar det dödsstraff som han själv beslutat om – på sig själv! Jesus är det rena, helt felfria offerlamm som Lagen kräver för att våra synder skall sonas. Jesu rena blod tvättar oss rena från all vår synd och skuld, även framtida synder!

-> Denna sanning om Jesu rena offer är en tredje avgörande del i en människas frälsningsprocess, och den måste också vara en del av det evangelium vi är kallade att predika. I rövarens ord ligger en bekännelse om att Jesus är det felfria, rena offerlammet.

4. Rövaren förstod att Jesus skulle uppstå från döden

I vers 42 säger rövaren till Jesus:

"Jesus, tänk på mig, **när du kommer** i ditt rike."
(enl. 1917-års översättning)

Vi ser här att rövaren förstod att korsdöden inte var slutet för Jesus. Han förstod att Jesus skulle återkomma på något sätt.

-> Denna sanning om att Jesus lever än idag är en fjärde avgörande del i en människas frälsningsprocess, och den måste också vara en del av det evangelium vi är kallade att predika. Rövaren bekände att döden inte var slutet för Jesus, och därmed att han lever än idag!

5. Rövaren bekände att Jesus är Messias

Vi tittar lite till på vers 42 där rövaren säger till Jesus:

"Jesus, tänk på mig, när du kommer **i ditt rike**."
(enl. 1917-års översättning, i några översättningar står det "kommer **med** ditt rike", i andra "kommer **till** ditt rike")

Vi ser här att rövaren förstod att Jesus hade ett **rike** som han skulle komma i någon gång efter att Jesus hade uppstått från döden. Vilket *rike* skulle det kunna tänkas vara? Något jordiskt rike var det uppenbarligen inte, så rövaren måste här avse *Guds rike*. Och detta rike kallar rövaren för "**ditt** rike" när han talar med Jesus! Rövaren kände säkert till något om Skriftens texter om Guds rike:

Ps 145:13: "**Ditt rike** är ett rike för alla evigheter, ditt herravälde varar från släkte till släkte."

I denna insikt som rövaren så underbart hade här, ligger en bekännelse om att Jesus är Messias, dvs Gud kommen i mänsklig gestalt. Detta är en av de djupaste insikter vi kan få som kristna, och denna djupa insikt hade denna syndige rövare fått! I den stunden var det knappast någon annan som hade den insikten, men Gud gav oss denna berättelse om rövarens tro till vägledning för oss.

Jesus är alltså inte någon vanlig person som Gud lämnat sin ära och sitt rike till för en viss tid, för så gör inte Gud. Av följande Bibelord, där Gamla testamentets Gud talar, förstår vi att Gud och Jesus är ETT:

Jes 48:11: "Jag ger inte min ära åt någon annan."

Men vi kan se mer av rövarens underbara insikt i det samtal som utspelades under korsfästelsen. I vers 40 säger rövaren till den andre rövaren:

"Fruktar inte **heller** du Gud..."

Vilka personer syftar rövaren på här med ordet "heller"? Jo, på medlemmarna i Stora rådet som hånade Jesus när de sa: "Andra har han hjälpt. Nu får han hjälpa sig själv, om han är Guds Messias, den Utvalde" (vers 35). Rövaren såg hur både de skriftlärdade och den andre rövaren gjorde narr av Jesus för att han hade sagt sig vara Messias. I rövarens ögon var det att inte frukta Gud när man sa så. Han förstod alltså att Jesus var Messias. Han förstod att det var synd att inte bekänna Jesus som Messias. Vi kan alltså förstå att rövaren förstod att det var Guds själv, i mänsklig gestalt, som hängde bredvid honom. Han förstod att korsfästelsen av Jesus inte var slutet utan en del i något stort. Och han förstod att de andra skymfade Gud när de skymfade Jesus: "fruktar inte heller du **Gud**"!

-> Denna sanning om att Jesus ÄR Messias - Gud själv kommen i mänsklig gestalt för att ta bort våra synder - är en femte och avgörande del i en människas frälsningsprocess, och den måste vara en del av det evangelium vi är kallade att

predika. Rövaren bekände att Jesus är Messias!

6. Rövaren förstod att han kunde uppstå från döden och bli frälst

Vi läser vers 42 ytterligare en gång:

"Jesus, **tänk på mig**, när du kommer i ditt rike."

Här ser vi att rövaren hade hopp om ett liv efter sin egen död på korset. Vi kan också ur hans ord "tänk på mig" utläsa att han trodde att saker kunde bli bättre eller sämre i livet efter döden. Hade han trott att allt var slut i och med döden, hade han inte sagt så här till Jesus. Och hade han trott att alla människor får det lika behagligt "på andra sidan" hade han inte bett om hjälp.

-> Sanningen om "ett liv efter detta" och att det där finns två alternativ (en evighet hos Gud eller en evig förtappelse) är en sjätte del i en människas frälsningsprocess, och den måste vara en del av det evangelium vi är kallade att predika. Tror vi inte på ett liv efter detta livet på jorden är evangeliets budskap meningslöst. Tror vi på ett liv efter detta men samtidigt tror att alla människor kommer dit, blir logiken att vi inte har något behov av Jesus. Men rövaren trodde på ett liv efter sin egen korsdöd och han förstod att Jesus kunde hjälpa honom till att hamna i den goda evigheten. Bibeln säger att "en gång skall vi dö och sedan dömas" (Heb 9:27), så ett liv efter detta jordeliv handlar inte om reinkarnation, det handlar om ett liv hos Gud eller ett liv i evig förtappelse borta från Gud.

7. Rövaren bad Jesus om hjälp

Ännu en gång skall vi begrunda rövarens ord i vers 42:

"**Jesus**, tänk på mig, när du kommer i ditt rike."

Rövaren hade förstått att Jesus var Messias och den som kunde frälsa honom till ett gott evigt liv. Men det stannade inte där, han vågade också vända sig direkt till Jesus och be om hjälp, trots all sin synd. Förmodligen var rövaren både en mördare och tjuv, men han vågade ändå vända sig till himmelens och jordens Skapare för att be om hjälp! Det var en djup insikt i hur kärleksfull och förlåtande Gud är!

-> Att varje syndare själv får och skall vända sig i bön till Jesus och be om frälsning är en sjunde och avgörande del i en människas frälsningsprocess, och detta måste också vara en del av det evangelium vi är kallade att predika. Ingen annan människa behöver stå som medlare mellan Gud och den människa som vill bli frälst. Andra kan endast visa på vägen – som är Jesus! Rövaren vände sig direkt till Jesus i bön om hjälp!

8. Rövaren blev frälst!

Efter att rövaren hade bett Jesus om hjälp svarade Jesus (vers 43):

"Amen säger jag dig: **I dag skall du vara med mig i paradiset.**"

I väntan på den yttersta dagen kommer de som avlider till ett av två alternativa ställen, enligt Bibeln: de troende till Paradiset, de icke troende till dödsriket i väntan på domen. När Jesus här lovar att rövaren direkt efter sin död skall få vara med honom i Paradiset, så förstår vi att han hade blivit frälst till det eviga livet hos Gud. Den förtröstan rövaren satte till Jesus, den överlåtelse och den bön han hade överräckt till Jesus, räckte till för hans frälsning!

9. Frälsningens väg

Dåligt utgångsläge

Begrunda nu vilket dåligt utgångsläge denne frälste rövare hade. Han sa att det var helt rätt att han hade blivit dömd till korsfästelse: "Vår dom är rättvis. Vi får vad vi har förtjänat" (vers 41). Han var egentligen dömd av både den världsliga makten OCH av Guds Lag. Av den romerska makten hade rövaren blivit dömd till döden genom korsfästelse, och det är med tanke på straffets art högst troligt att rövaren både hade mördat och stulit – för det är väl det rövare sysslar med? Av Guds Lag var han dömd till evig förtappelse efter livet på jorden. De flesta av oss har inte mördat och stulit, men vi har alla brutit mot Guds Lag i något avseende (Rom 3:23). Har vi brutit ett enda bud, så är vi skyldiga till att ha brutit mot hela Lagen (Jak 2:10). Vårt utgångsläge kan ur världslig synvinkel se bättre ut än rövarens, men ut Guds synvinkel ligger vi lika illa till som rövaren. MEN, misströsta inte, rövaren blev ju trots sitt usla liv räddad till evigheten hos Gud! Varför då? Jo, för att Jesus tog vårt straff på sig – i den mån vi överlåter oss till honom och tar emot Guds nåd i Jesus.

Frälst på Guds initiativ

Det finns en ytterligare komponent som jag inte nämnt tidigare, och det är att initiativet till en människas frälsning är Guds. Ingen kan komma till Jesus utan att Fadern drar honom till Jesus, står det i Joh 6:44. Det är Gud som föder fram syndanöd och en längtan efter frälsning i våra liv. Gud är den som kallar oss var och en till omvändelse och bättring. Alla människor på jorden är idag inte förberedda att ta emot denna frälsning. Av berättelsen om rövaren måste vi förstå att Gud hade förberett honom för den överlåtelse som skedde på korset. Det kan ha tagit lång tid, och det kan ha gått fort. Kanske rövaren redan tidigare hade grubblat över sina synder och var han skulle tillbringa sin evighet. Ofta väcker Gud en människa till behov av frälsning genom motgångar och lidanden, och så var det säkert med rövaren. C.S. Lewis skrev att "lidande är en Guds megafon till en döv värld".

Frälsningens väg

Begrunda de sju första punkterna som jag skrivit ovan, för dessa utgör frälsningens väg. Det behövs uppenbarligen inte mer än så här från vår sida för att bli frälst, men självklart måste allt vara uppriktigt och ärligt, för Gud lurar man inte.

Begrunda också att rövaren inte var döpt. Han var inte konfirmerad. Han hade inte tagit nattvard. Han hade förmodligen inte gjort någon enda religiös handling på väldigt länge - om alls. Inte hade han varit generös heller, eller lagt pengar i offerkistan. Och ändå blev han frälst! Det är min tolkning av hans liv.

Precis så här är det med den sanna bibliska frälsningens väg. Början på den vägen är att vi måste förstå vårt dåliga utgångsläge. Vi är alla - liksom rövaren - dömda av Guds Lag till evig förtappelse! Sedan kretsar allt runt Jesus och det HAN gjort och gör. Inget hänger på våra goda gärningar eller fromma religiösa handlingar. Allt hänger på att vi HELT gör oss beroende av Jesus istället. Egentligen handlar det om att vi själva blir korsfästa med Jesus - bildligt talat. Vi lämnar över herradömet över hela vårt liv till Jesus och låter honom fortsättningsvis styra hela skutan. Det hela är egentligen så enkelt, att själva enkelheten är det svåra! Det är gratis, men kostar egentligen hela vårt liv! Men begrunda vad du får i slutändan. Lämnar du över allt till Jesus kommer han att hålla dig vid handen resten av livet här på jorden, och sedan ge dig ett evigt liv i evig lycka hos Gud - det lovar Bibeln! Alternativet är att du styr din skuta själv på vatten som du inte har en aning om hur de betar sig, och slutet blir ett evigt mörker - det säger också Bibeln! Vilket väljer du? Jag tvekade inte att välja Jesus

när jag fick chansen, och för mig blir det bara allt tydligare att det är den vinnande lotten.

/Lennart